

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ, FAKULTA ARCHITEKTURY

VYJÁDRĚNÍ VEDOUCÍHO DIPLOMNÍ PRÁCE

Diplomant: Bc. Eliška Olšanská

15120 Ústav krajinářské architektury

Školní rok 2019/2020 LS

Název práce: **PARCO AGRI-KOLO**

1.0 Úvod:

Zadání projektu vzniklo společně s Penn University. Tak jak je formulováno, je provokací a testem současně. Nejenže si studenti měli představit svého mecenáše, ale i náplň projektu byla zcela otevřená. Jak student vnímá Mediciho současnosti a s jakou strategií přijde pro projekt s prakticky neexistujícími mantinely a s jediným omezením.? Tím je reálné místo olivový sad v bezprostředním sousedství Giardino di Boboli ve Florencii. Eliška Olšanská přijala tuto výzvu. Zdá se, že k problému přistoupila od počátku s jasnou strategií a odhodláním sledovat její nit až do konce. Eliška má ráda slovní hříčky a ani v tomto případě nezklame. Agricolo se stane agrárním kolem, kolem kterého se celých 11 Ha začne točit.

2. 0 Analýzy

Málokdy se setkáme s analýzami, které jsou tak čtivé a nenechají nás přeskakovat stránky, což je evidentně hřích mnoha oponentů. Trochu to Elišce občas ujede. Napřed tvrdí, že Boboli je parkem, vzápětí zahradou anebo se rozmnoží na zahrady. Velmi kladně hodnotím autorčiny vlastní skeče – v době fotošopových halucinací dnes již téměř anachronismus. Tyto kresby analýzy velmi oživují. Neodpustím si i malou výtku. Autorka tvrdí, že cypřiše tlumí hluk. Jistě, ale jen pokud je porost houštinou o hloubce mnoha desítek, dokonce stovek metrů. Tím ovšem nepopírám psychologický efekt.

3. 0 Koncept /Kolo se roztáčí

Agrární procesy jsou pevně ukotveny v parku. Autorka je zachovává a dále rozvíjí. Na rozdíl od standardních parků, je proces zániku a obnovy spojen s obděláváním půdy. Park je každý rok, každou sezónu naplněn proměnami a očekáváním co kde vyklíčí nebo vyrostě. Potenciál pro participaci obyvatel je velký. Vzhledem k velikosti parku je objekt kola přiměřený. Do terénu je zasazen logicky, i když specifický detail jako výšky a navazující vrstevnice je zastřený anebo chybí. Stejně tak alespoň indikativní velikosti komunitního centra, bistra, lisovny oleje nebo kapacita amfiteátru. Což je zvláštní zejména v porovnání s velmi detailním výčtem toho co dokáže Eliščinu steroidní zemědělství. Stavby jsou v terénu vhodně ukotveny. Dokáží si představit, že by autorka dokázala kvalitně dopracovat tuto část a to i přesto, že detailní pojednání není předmětem zadání. K výběru mobiliáře mám určité výhrady. Uživatelé parků a zahrad jsou i lidé, na které už delší dobu nasedá čas. Vstávat bez bočních opěrek anebo přizpůsobovat anatomii vrtochům designéra není od určitého věku žádný med. Co je špatného na moderní interpretaci lázeňské lavičky? Italové se rádi sdružují bez věkové segregace. Nevím

jak vecchietta nebo nonno se budou vyvlékat z této pasti. Ale je to jen mobiliář a ten lze vždy vyměnit.

4.0 Hodnocení

Práce je svůdně prezentována. I výběr papíru napomáhá tomu, až jsem měl dojem, že držím v ruce bibelot. Ale nenechme se zmást. Tu a tam se vloudí nějaká chyba zvláště v oblasti kalkulací. Agrikolo se roztočilo do té míry, že slepice, která normálně snese asi 250 vajec za den jich vychrlí denně více než 30. 580 tisíc je opravdu úctyhodný výkon na 40 vaječných údernic. Žádné sociální distancování pro vinou révu. Podle autorky lze vysázet na plochu 1900 metrů čtverečních 8000 sazenic. Nevím, jak došla k tomuto číslu, napočítal jsem tak 700. Pak tu máme gigantickou lichořeřišnici, monstrum rozmáchlé na vzdálenost 50 000 cm, citováno dle tabulky. Samozřejmě tyto údaje patří spíše do humorné kategorie a nijak nesnižují vysokou úroveň práce.

Trochu mi chybí strategie obnovy a to přesto, že olivy běžně žijí i tisíc let. Odcházení těchto pamětníků bude pomalé, ale otázkou zůstává, zda změna režimu obhospodařování a údržby proces neurychlí. Co pak?

Koncept je nevyhnutelně poplatný současnosti. Jak obstojí v konfrontaci s pokračujícími změnami ve společnosti, v jejím hodnotovém systému a vztahu k veřejnému prostoru? Stačí se například podívat na radikální proměnu německého Volksparku kdysi a parky, které dnes vznikají po výstavách jako BUGA.

Výsledek práce Elišky Olšanské, tvořící bez omezujících faktorů je velmi zajímavý a symptomatický pro její generaci. Žádná bezbřehá fantazie, ale projekt pevně ukotvený na zemi, projekt, který sympatizuje s obyvateli Florencie a snaží se adresně reagovat na neuspokojivou situaci v dostupnosti rekreačních ploch a přírody vůbec. K výsledku autorce gratuluji a práci bez jakéhokoliv zaváhání doporučuji k obhajobě.

Hodnocení A výborně

Praha 26. června 2020

Vladimír Sitta, vedoucí diplomové práce

